

Publicerad 2007-04-15 22:50 av Attimi

Theodor och Ellen

Pianopuls - en taktlös historia 2

I flera månader har hon lekt människa och hon bemödar sig om att göra allt riktiga människor gör. Det är bara den lilla frågan om sömn och leenden som fortfarande gäckar henne. När väckarklockan ringer är hon redan i duschen och skrubbar, tvättar, sköljer. Aldrig har hon varit så renskrubbad som nu. Ren, tom och ihålig. Ingen vet hur det är fatt. Ingen utom yuppien med sin obehagliga känslobarometer av lönnträ och elfenben. När hon kommer hem den där septemberkvällen, tränger trevande toner av Rachmaninov genom golvbrädorna. Och hon tänker att ett självmord skulle sätta stopp för yuppiens känslohärjande. Slutspelat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Attimi med Poeter.se id #13167 innehar upphovsrätten